

Flickvän-effekten

Axel JB Agnas

Många är de gånger jag hört kvinnor göra påståenden likt: *alla de bästa männen är redan upptagna!* Nog är det väl också så att de bästa av män finner sin partner snarare än senare, men kan det verkligen vara så enkelt? Jag har själv vid återkommande tillfällen låtit mina väninnor spela ett intresse av mig vid sociala evenemang och därigenom funnit mig själv mer åtråvärd än innan. Kan det vara så att kvinnor finner män mer åtråvärda på grund av att andra kvinnor visar intresse för just dessa män? Det är denna fråga jag försökt besvara i och med detta projekt.

Studier av insekter, fiskar, fåglar och däggdjur har visat att honor av många arter finner hanar mer åtråvärda efter att de sett andra honor visa sexuellt intresse för dessa. Detta kan tyckas konstigt eftersom det rimligtvis borde vara större konkurrens om en populär hane och därmed vara enklare att "få" en av de opopulära hanarna. Evolutionsbiologer har teoretiserat kring detta och föreslagit att det är större sannolikhet att en hane som valts av många är av högt värde än den hane som inte valts av någon. Honor bör alltså ta hänsyn till andra honors val när de själva utvärderar en hanes kvalitet.

Laborativa studier användande fotografier och videoklipp har visat att kvinnor finner män mer åtråvärda efter att ha sett dessa män i sällskap av kvinnor eller då männen beskrivs som i ett förhållande. Jag har testat dessa tidigare, laborativa, resultat i verkligheten. Detta gjordes med ett skådespel testandes lunchande gäster på en restaurang.

Jag lät två manliga skådespelare ställa sig ett par meter ifrån varandra i mitten av en lunchrestaurang. Efter någon minut så uppvaktades en av dessa två män av två kvinnliga skådespelare. Uppvaktningen bestod av allt ifrån smekningar till fnitter och kast med håret. De manliga skådespelarna svarade inte på uppmärksamheten, utan hade istället samma min och hållning då de fick som då de inte fick denna uppvaktning. När skådespelarna sedan gått ut ur lunchrummet så delade jag ut frågeformulär till alla kvinnorna i restaurangen. Formulären innehöll bilder av de båda manliga skådespelarna och frågor om hur åtråvärda lunchgästerna tyckte att de båda männen på bilderna var.

Jag kunde utifrån svaren på frågeformulären testa huruvida kvinnornas uppfattning om de manliga skådespelarnas åtråvärde förändrades då de fick uppmärksamhet från de kvinnliga skådespelarna jämfört med då de stod ensamma.

Jag fann ingen skillnad i attraktivitet, sexuellt eller romantiskt åtråvärde då männen fick jämfört då de inte fick uppmärksamhet från de kvinnliga skådespelarna. Detta resultat motsäger fynd från tidigare undersökningar. Jag finner det troligt att anledningen till att min studie inte liknat tidigare fynd beror på skillnader i experimentuppställning. Detta då få kvinnliga lunchgäster rapporterade att de lagt märke till de manliga skådespelarna. Jag föreslår att framtida fältstudier på mänskligt partnerval tar hänsyn till människans mycket begränsade förmåga att registrera och komma ihåg sin omgivning.